

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1970 r. **Nr 2**

Str.

TREŚĆ:

6

UCHWAŁA NR 112/70 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lipca 1970 r.

w sprawie żywienia członków oddziałów straży pożarnych w czasie akcji ratowniczych

W celu zapewnienia warunków utrzymania oddziałów straży pożarnych w pełnej sprawności fizycznej w czasie długotrwałych akcji ratowniczych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Członkom straży pożarnych biorącym udział w akcjach ratowniczych wydaje się bezpłatne wyżywienie, jeżeli czas pozostawania w akcji, licząc od chwili zaalarmowania, trwa ponad 6 godzin.

2. Z wyżywienia, o którym mowa w ust. 1, mogą korzystać również inne osoby, jeżeli na podstawie decyzji kierownika akcji ratowniczej zostały włączone do działań straży pożarnych.

3. Osoby, które z tytułu szczególnych przepisów mają prawo do bezpłatnego wyżywienia, tracą to prawo za czas żywienia na miejscu akcji.

4. W zamian za wyżywienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje ekwiwalent pieniężny.

§ 2. Posiłki organizuje i dostarcza na miejsce akcji ratowniczej właściwa powiatowa (miejska) komenda straży pożarnych.

§ 3. Koszty wyżywienia pokrywane są z budżetu właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) a w przypadku pożarów lasów państwowych koszty te pokrywa właściwy organ zarządzający.

§ 4. 1. Dzienną normę budżetową, obejmującą koszt surowca oraz przyrządzenia posiłku, ustala się na 40 zł dla jednej osoby.

2. W przypadku, gdy akcja ratownicza nie trwa pełnej doby, normy budżetowe wynoszą odpowiednio:

1) ponad 6 godzin do 12 godzin	20 zł
2) ponad 12 godzin do 18 godzin	30 zł
3) ponad 18 godzin do 24 godzin	40 zł

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów
J. Cyrankiewicz

7

ZARZĄDZENIE NR 65/70 MINISTRA SPRAW WEWNETRZNYCH

z dnia 9 lipca 1970 r.

w sprawie zasad i trybu zaopatrzenia w umundurowanie członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie § 2, ust. 4 i 5 uchwały nr 202 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1969 r. w sprawie umundurowania członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Monitor Polski nr 49, poz. 375) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa, zwanego dalej w skrócie KTP, otrzymują umundurowanie zgodnie z „Wykazem przedmiotów umundurowania dla członków KTP" stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały nr 202 Rady Ministrów

z dnia 3 listopada 1969 r. w naturze w postaci gotowych przedmiotów.

2. Rodzaje i gatunki materiałów, z których wykonane są poszczególne przedmioty umundurowania dla członków KTP określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Członkom KTP umundurowanie wydaje się dwa razy w roku w miesiącach:

a) kwietniu — przedmioty, których należność powstaje do miesiąca września br. włącznie,

b) październiku — przedmioty, których należność powstaje do miesiąca marca następnego roku włącznie.

2. Członkowie KTP, którzy do dnia rozwiązania stosunku służbowego nie otrzymali przysługujących im w naturze przedmiotów umundurowania, do których nabyli uprawnienie, otrzymują równowartość za te przedmioty, obliczoną za czas od miesiąca, w którym nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego włącznie.

§ 3. 1. Członkowie KTP, którzy ze względu na budowę ciała nie mogą dopasować przedmiotów gotowych, otrzymują na odpowiedni przedmiot umundurowania materiał (tkaninę) zasadniczy w metrażu oraz równoważnik na szycie i za dodatki krawieckie.

2. Normy materiałów w razie wy dania metrażu w zamian przedmiotów gotowych określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 4. Zezwolenia na wydanie mateiału w metrażu i wypłacenie równoważnika na szycie i za dodatki krawieckie oraz ryczałtu na poprawki na wniosek właściwego organu zaopatrującego wydają:

1) Komendant Główny Straży Pożarnych lub osoby przez niego upoważnione — w odniesieniu do do członków KTP pełniących służbę w Komendzie Głównej Straży Pożarnych i szkołach pożarnictwa,

2) komendanci wojewódzcy straży pożarnych (równorzędni) — w odniesieniu do członków KTP pełniących służbę w podległych im jednostkach,

3) przełożeni wyznaczeni przez kierowników jednostek naczelnych organów administracji państwowej oraz kierownicy jednostek gospodarki narodowej, którym podlegają organy ochrony przeciwpożarowej, każdy w swoim zakresie — w odniesieniu do członków KTP pełniących służbę w tych jednostkach.

§ 5. Wysokość oraz zasady wypłacania równoważników pieniężnych na szycie poszczególnych przedmiotów umundurowania oraz za dodatki krawieckie i poprawki regulują odrębne przepisy.

§ 6. Komendanci straży pożarnych obowiązani są zwracać uwagę na wygląd zewnętrzny członków KTP. W razie stwierdzenia uchybień w tym zakresie w stosunku do winnych wyciągnąć należy konsekwencje służbowe.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 136/59 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 czerwca 1959 r. w sprawie zasad i trybu zaopatrzenia w umundurowanie członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. Urz. MSW nr 16, poz. 53).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:

Minister Przemysłu Lekkiego
T. Kunicki

Minister Spraw Wewnętrznych
K. Świtała

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 65/70 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lipca 1970 roku

Przedmioty umundurowania dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa wykonane są z następujących rodzajów materiałów:

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj materiału	
		dla oficera	dla podoficera i szeregowca
1	Czapka garnizonowa	gabardyna	szewiot
2	Płaszcz uniwersalny	ortalion-podpinka ze sztucznego futra	ortalion-podpinka wełniana
3	Kurtka i spodnie (spódnica) zimowe	gabardyna	szewiot
4	Kurtka i spodnie (spódnica) letnie	tropik	tropik
5	Krawat	frix	frix
6	Koszula	bawełna koloru stalowego	bawełna koloru stalowego
7	Szalik	argona	argona
8	Skarpetki	bawełna	bawełna
9	Trzewiki	ocieplone na gumowych spodach	ocieplone na gumowych spodach
10	Półbuty	skórzane na gumowych spodach	skórzane na gumowych spodach

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 65/70 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lipca 1970 r.

Normy materiałów

w razie wydawania tkaniny w metrażu w zamian przedmiotów gotowych na mundur z tkaniny gabardynowej, szewiotowej i tropikowej

Grupa	Obwód klatki piersiowej w cm	Wzrost w cm	Ilość tkaniny zasadniczej w metrach (przy szerokości tkaniny 142 cm)	
			na kurtkę i spodnie długie	na kurtkę i spódnicę
1	2	3	4	5
a	88 88 92 92 96	160 165 160 165 160	2,65	2,40
b	88 92 96	170 170 165	2,75	2,40
c	92 96 100 100	175 170 160 165	2,80	2,45

1	2	3	4	5
d	96	175	2,85	2,50
	100	170		
e	100	175	2,95	2,55
	104	165		
	104	170		
f	96	180	3,00	2,65
g	100	180	3,05	2,65
	104	175		
	108	165		
h	96	185	3,10	2,70
	100	185		
	104	180		
	108	170		
i	104	185	3,20	2,80
	108	175		
	112	170		
	116	170		
j	104	190	3,30	2,80
	108	180		
	108	185		
	112	175		
	112	180		
	116	175		
k	108	190	3,40	2,95
	112	185		
	116	180		
l	112	190	3,50	3,00
m	116	185	3,60	3,00
	120 i wyżej	180		

Uwaga:

Przy posługiwaniu się normami materiałów należy:

a) w przypadku stwierdzenia, że obwód klatki piersiowej użytkownika przekracza o 2 lub powyżej 2 cm dany rozmiar podany w jednej z grup — materiał wydaje się według należności przewidzianych dla najbliższej większej grupy rozmiarów,

b) w razie stwierdzenia, że wzrost użytkownika jest ponad 2 cm wyższy od danego rozmiaru podanego w jednej z grup, materiał wydaje się według należności przewidzianych dla najbliższej większej grupy rozmiarów,

c) w razie stwierdzenia, że obwód użytkownika w pasie jest większy od obwodu klatki piersiowej, za podstawę przyjmuje się obwód w pasie z zastosowaniem postanowienia lit. a).

8

ZARZĄDZENIE NR 66/70 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 lipca 1970 r.

w sprawie wysokości i zasad wypłacania równowartości pieniężnej w zamian za umundurowanie dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie § 7, ust. 2 uchwały nr 202 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1969 r. w sprawie umundurowania członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Monitor Polski nr 49, p oz. 375) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa zwanego dalej w skrócie KTP, którzy do dnia rozwiązania stosunku służbowego nie otrzymali przysługujących im w naturze przedmiotów umundurowania, do których nabyli uprawnienie, otrzymują równowartość pieniężną za te przedmioty obliczoną za czas od miesiąca powstania należności przedmiotu do miesiąca, w którym nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego włącznie.

2. Członkom KTP, którym wydano przedmioty umundurowania w terminie późniejszym od nabycia uprawnienia, wypłaca się równowartość pieniężną jaka przypada za czas od miesiąca powstania należności przedmiotu do miesiąca, w którym przedmiot został wydany włącznie.

3. Członkowie KTP, którzy posiadają odpowiednie przedmioty umundurowania w stanie dobrym i dalsze uzupełnienie tych przedmiotów w naturze nie jest im w danym roku potrzebne, mogą otrzymać za te przedmioty równowartość pieniężną obliczoną za czas od miesiąca powstania należności do końca roku kalendarzowego.

4. Członkowie KTP — kobiety mogą otrzymać równowartość pieniężną w zamian wszystkich należnych im przedmiotów umundurowania według zasad określonych w ust. 3.

§ 2. Stawki równowartości pieniężnych w zamian za umundurowanie dla członków KTP wynoszą:

L. p.	Nazwa przedmiotu	Za ilość szt/par	dla oficerów		dla podoficerów i szeregowców	
			rocznie zł	miesięcznie zł	rocznie zł	miesięcznie zł
1	Czapka garnizonowa	1	49,87	4,15	23,80	1,98
2	Płaszcz uniwersalny z podpinką	1	608,17	50,68	423,33	35,28
3	Kurtka i spodnie (spódnica) zimowe	1	952,30	79,36	315,95	26,33
4	Kurtka i spodnie (spódnica) letnie	1	468,73	39,06	468,73	39,06
5	Krawat	1	9,55	0,80	9,55	0,80
6	Koszula	3	165,60	13,80	97,50	8,12
7	Szalik	1	5,34	0,45	5,34	0,45
8	Skarpetki	3	49,38	4,11	49,38	4,11
9	Trzewiki (botki)	1	96,00	8,00	96,00	8,00
10	Półbuty	1	63,00	5,25	63,00	5,25
	Razem		2467,94	205,66	1552,58	129,38

§ 3. Zezwolenie na wypłacenie równowartości pieniężnych, w przypadkach określonych w § 1, wydają przełożeni upoważnieni do wydawania zezwoleń na przydział materiału w metrażu (§ 4 zarządzenia nr 65/70 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lipca 1970 r. w sprawie zasad i trybu zaopatrzenia w umundurowanie członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa).

§ 4. Członkowie KTP, którym wydano materiał w metrażu, otrzymują równoważnik pieniężny na szycie poszczególnych przedmiotów umundurowania i na dodatki krawieckie w następującej wysokości:

1. na szycie:

Lp.	Nazwa przedmiotu	Wysokość równoważnika w zł	
		w Warszawie	w pozostałych miejscowościach
1	Kurtka (gabardynowa, szewiotowa i z tkaniny „tropik")	650,00	510,00
2	Spodnie długie (gabardynowe, szewiotowe i z tkaniny „tropik")	160,00	140,00
3	Spódnica	100,00	90,00

2. na dodatki krawieckie:

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość równoważnika w zł
1	do kurtki gabardynowej, szewiotowej i z tkaniny „tropik"	163,00
2	do spodni długich (gabarnowych, szewiotowych i z tkaniny „tropik")	50,00

§ 5.1. Członkowie KTP, którym wydano przedmioty gotowe wymagające poprawek mogą otrzymać na wniosek właściwego organu zaopatrującego — ryczałt na poprawki krawieckie w wysokości:

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość ryczałtu w zł	
		w Warszawie	w pozostałych miejscowościach
1	na poprawkę kurtki		
	— poprawka mała	40,00	30,00
	— poprawka duża	80,00	60,00
2	na poprawkę spodni	30,00	25,00

2. Poprawki krawieckie obejmują:
a) poprawka mała kurtki:
— dopasowanie w pasie,
— skrócenie lub przedłużenie rękawów,
b) poprawka duża kurtki:
— dopasowanie w pasie z wypruciem rękawów,
c) poprawka spodni:
— skrócenie lub przedłużenie nogawek,
— zwężenie lub poszerzenie w pasie.

3. Wniosek o przyznanie ryczałtu na poprawki krawieckie może obejmować tylko jedną poprawkę na każdy przedmiot. Równowartości pieniężne w zamian za umundurowanie, równoważniki na szycie i za dodatki krawieckie oraz ryczałty na poprawki wypłacają organy finansowe na podstawie zleceń lub list wystawionych przez właściwe organy zaopatrujące członków KTP w umundurowanie.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 169/59 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 sierpnia 1959 r. w sprawie wysokości i zasad wypłacania równoważników pieniężnych w zamian za umundurowanie dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. Urz. MSW nr 21, poz. 67).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 3 listopada 1969 r.

W porozumieniu:

Minister Finansów
I. Trendota

Minister Spraw Wewnętrznych
K. Świtała

9

Zarządzenie nr 6/70 Komendanta Głównego Straży Pożarnych

z dnia 3 lipca 1970 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1970 w jednostkach ochrony przeciwpożarowej

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 15 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37) oraz w związku z § 8 instrukcji 93 w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1970 wprowadzonej decyzją Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 11 października 1969 r. Nr II-120-Z-9 zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego Instrukcję w sprawie prowadzenia sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1970 w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 2/66 Komendanta Głównego Straży Pożarnych w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy za rok 1966.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 6/70 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 3 lipca 1970 r.

INSTRUKCJA

w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1970 w jednostkach ochrony przeciwpożarowej

§ 1. Postanowienia instrukcji nr 93 w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1970 wprowadzonej decyzją Prezesa GUS z dnia 11 października 1969 r. nr II-120-Z-9 mają zastosowanie do komend straży pożarynch, zawodowych straży pożarnych podległych prezydiom rad narodowych oraz szkół pożarniczych.

§ 2. 1. Powiatowe (miejskie) wojewódzkie (miast wyłączonych z województw) komendy straży pożarnych, szkoły pożarnicze oraz Komenda Główna Straży Pożarnych w przypadku zaistnienia na terenie zakładu pracy (jednostki) wypadku przy pracy pracownika prowadzą rejestr zgłoszeń wypadków przy pracy oraz sporządzają karty wypadków przy pracy według zasad określonych w obowiązujących przepisach.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ciąży na Szkole Oficerów Pożarnictwa w stosunku do podchorążych.

§ 3. 1. Jeżeli wypadek jakiemu uległ pracownik wydarzył się poza zakładem pracy (jednostką zatrudniającą), kartę wypadku sporządza jednostka zatrudniająca pracownika (macierzysta).

2. Jeżeli pracownik uległ wypadkowi poza terenem własnej jednostki np. w czasie delegacji służbowej, szkolenia w wojewódzkim ośrodku szkolenia pożarniczego itp., jednostka, na terenie której wypadek zaistniał, zawiadamia jednostkę macierzystą poszkodowanego pracownika o wypadku.

3. W przypadku, jeżeli zachodzą trudności w prowadzeniu dochodzenia powypadkowego przez jednostkę macierzystą, na wniosek tej jednostki dokumentację powypadkową powinna sporządzić jednostka, na terenie której wypadek miał miejsce i przesłać ją niezwłocznie do jednostki macierzystej poszkodowanego pracownika.

§ 4. W celu zapewnienia szybkiej informacji o zaistniałych wypadkach śmiertelnych i zbiorowych jednostka macierzysta obowiązana jest zawiadomić telefonicznie, (wzór meldunku załączony do instrukcji) jednostkę nadrzędną oraz Komendę Główną Straży Pożarnych — właściwego inspektora pracy Związków Zawodowych Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 5. 1. Jednostki wymienione w § 2 obowiązane są w terminie do 5 dni po sporządzeniu protokółu powypadkowego przesłać kartę wypadków przy pracy do:

1) właściwego terenowo Oddziału ZUS (tylko wypadki śmiertelne i inwalidzkie),
2) właściwego terenowo inspektora pracy,
3) Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych (tylko w odniesieniu do wypadków śmiertelnych, zbiorowych i inwalidzkich).

Jeżeli jednostką sporządzającą kartę wypadku przy pracy jest powiatowa (miejska) komenda straży pożarnych, to obowiązana jest dodatkowo przesłać jeden egzemplarz karty wypadku przy pracy do wojewódzkiej komendy straży pożarnych.

3. Powiatowe (miejskie) komendy straży pożarnych zobowiązane są przesłać w terminie do 30 dni po kwartale sprawozdawczym drugi egzemplarz indywidualnych kart wypadku przy pracy uzupełniony w pkt. 26 faktyczną ilością dni niezdolności do pracy z jednoczesnym podaniem informacji o łącznej liczbie dni niezdolności do pracy w okresie kwartału sprawozdawczego zgodnie z 10 i 11 rubryką sprawozdania formularza Z-9 w dziale I stanowiącego załącznik do instrukcji GUS nr 93 w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1970.

§ 6. 1. Na podstawie kart wypadków przy pracy (uzupełnionych w pkt. 26 faktyczną ilością dni niezdolności do pracy) sprawozdania kwartalne na formularzu Z-9 po kwartale sprawozdawczym sporządzają wojewódzkie (miast wyłączonych z województw) komendy straży pożarnych, Komenda Główna Straży Pożarnych oraz szkoły pożarnicze i przesyłają w terminie 38 dni po kwartale sprawozdawczym do:

1) Głównego Urzędu Statystycznego — Zakład Techniki Statystycznej Sekcja Opracowań Wstępnych wraz z kompletem kart wypadku przy pracy,
2) Komendy Głównej Straży Pożarnych.

2. Zbiorcze sprawozdanie na formularzu Z-9 sporządza Komenda Główna Straży Pożarnych i w terminie do 45 dni po kwartale sprawozdawczym przesyła do:

1) Głównego Urzędu Statystycznego,
2) Zarządu Głównego Związków Zawodowych Pracowników Państwowych i Społecznych.

3. W dziale I formularza Z-9 wierszy 3—8, rubryk 2—11 nie należy wypełniać, a na pierwszej stronie w rubryce symbol wpisać „GK"

§ 7. 1. Powiatowe (miejskie), miast wyłączonych z województw komendy straży pożarnych sporządzają karty wypadków oraz prowadzą rejestr zgłoszeń wypadków jakim ulegli członkowie ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych w związku z wykonywaniem zadań wynikających z przynależności do ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej.

2. Kartę wypadku sporządza się w terminie 5 dni od zgłoszenia wypadku.

3. Powiatowe (miejskie) komendy straży pożarnych natychmiast przesyłają 1 egzemplarz karty wypadku do wojewódzkiej komendy straży pożarnych, drugi pozostaje w aktach.

4. Sprawozdanie kwartalne sporządzają wojewódzkie (miast wyłączonych z województw) komendy straży pożarnych na formularzu Z-9 (pomijając przy wypełnianiu formularza dział I) na podstawie kart wypadków i w terminie 38 dni po kwartale sprawozdawczym przesyłają 1 egz. do Komendy Głównej Straży Pożarnych, drugi pozostaje w aktach.

5. Komenda Główna Straży Pożarnych sporządza do celów analityczno-profilaktycznych zestawienie zbiorcze wypadków na podstawie otrzymanych sprawozdań.

....
(jednostka nadająca meldunek)

....

MELDUNEK

o wypadkach śmiertelnych i zbiorowych, pracowników i członków Ochotniczych (obowiązkowych) Straży Pożarnych

1. Dnia .... o godz. .... w miejscowości .... uległ wypadkowi ....
(podać miejsce wypadku)
.... w czasie ....
(podać rodzaj wypadku) (rodzaj czynności wykonywanych)
....

2. Ob. ....
(stopień służbowy, funkcja, wymienić wszystkich poszkodowanych)
....
....
3. Stan cywilny, ilość osób na utrzymaniu ....
4. Zatrudniony w ....
(jednostka, stanowisko służbowe)
5. Szczegółowy opis wypadku: ....
....
....
....
....
....
....

W opisie wypadku powinny być podane:

Okoliczności wypadku.

Czy poszkodowany uległ wypadkowi w czasie czynności wchodzących w zakres stale wykonywanej pracy zawodowej.

Na czyje polecenie działał poszkodowany wykonując czynności.

Przyczyny wypadku.

Czy poszkodowany był w stanie nietrzeźwości spowodowanym użyciem alkoholu.

Czy były naruszone przez poszkodowanego przepisy bhp.

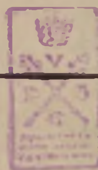
6. Skutki wypadku ....
....
....
7. Pierwszej pomocy udzielił ....
....
8. Czy podjęto czynności w celu uzyskania odszkodowania z tytułu wypadku lub uzyskania innych świadczeń materialnych ....
....
....
9. Uwagi dodatkowe...
....
....
10. Dane podał do KGSP...
....
(stopień, imię i nazwisko, data, godzina)

przyjął dnia 197
godzina ....

....
(stopień, imię i nazwisko)

Uwaga:

Żądać szczegółowych informacji. Natychmiast po przyjęciu meldunku przekazać 1 egz. do Służby Operacyjnej.

Warunki prenumeraty: Cena prenumeraty wynosi rocznie 24.— zł.
Prenumeratę dla czytelników indywidualnych przyjmują urzędy pocztowe oraz listonosze.
Instytucje państwowe i społeczne mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie za pośrednictwem oddziałów i delegatury „Ruch". Uwaga: Komena Główna Straży Pożarnych nie prowadzi bezpośredniej sprzedaży ani wysyłki Dziennika Zarządzeń i Rozkazów.

Wojsk. Zakł. Graf. Zam. 2508 z dnia 23.IX.70. K-103.